

Sanat Türü
2D veya 3D

1. GİRİŞ ETKİNLİĞİ (10-15 DK)

Çocukların, müzenin seçilen bölümünde serbestçe hareket etmesi, sanat eserlerini keşfetmesi ve ilk gözlemlerini, ilk yorumlarını yapması.

Eğitmen salondaki belli eserleri seçer. Seçtiği her eser/figür için boş bir karta bir kavram veya kısa bir betimleme veya bir diyalog yazar.

Grup toplanarak çember oluşturur. Eğitmen çocuklara rastgele birer kart çektirir. Her çocuk, elindeki kartın üzerinde yazanı okur, salonda dolaşarak kartın ait olduğunu düşündüğü eseri/figürü bulmaya çalışır. Çocuklar tercihlerini açıklar ve neden bu tercihi yaptıkları üzerinde tartışır.

“Önce herkes elindeki kartı okuyor. Şimdi salonda dolaşarak, kartımızda yazan metnin hangi esere ya da hangi figüre ait olabileceğini bulmaya çalışıyoruz. Herkes bulduysa, birlikte salonu geziyoruz. Her eserin/figürün önünde, o eseri seçmiş olan kişinin kartını okuyoruz ve neden o eseri seçtiğini birlikte konuşuyoruz.”

➤➡➡ Çocuklar arasında, kartlarda yazanı okuyamayanlar olabilir. Bu durumda eğitmen çocuğa destek verir.

➤➡➡ Büyük gruplarda iki ya da üç çocuğa tek bir kart verilebilir. Çocukların eserleri seçerken ortak karar vermesi teşvik edilir.

2. ANA ETKİNLİK (40 DK)

Çocukların, duyguları tanımlaması, bedenle ifade etmesi. Duyguyla ilgili beden pozuna bir ses atfetmesi, bir tasvir cümlesi veya diyalog yazması. Bunu kolektif bir yapıda birleştirmesi.

Herkes için kağıt ve kalem hazırlanır ve çocuklara dağıtılır.

Eğitmen çocuklardan bir duygu üzerine düşüncelerini ve bu duyguyu kağıda yazmalarını ister. Çocuklar tek tek düşündükleri duyguları söyler.

“Şimdi bir duygu düşünün. Herhangi bir duygu olabilir. Mutlu, üzgün, heyecanlı, sakin, kızgın... Düşündüğünüz duyguyu kağıda yazın ve bize okuyun.”

Çokdillilik/Dil Desteği: Bu duyguyu, eğer biliyorlarsa, başka dillerde de ifade etmeleri ve yazmaları teşvik edilir. Grup birbirine destek verebilir.

Çocuklar seçtikleri duygu için bir beden figürü ya da bir poz düşünür ve onu tek tek gösterirler.

“Yazdığımız duyguyu vücudunuz ya da yüzünüzle göstermeye çalışın. O duyguya sahip bir figür nasıl görünürdü? Oturur muydu, ayakta mı olurdu, yoksa yatar mıydı? Kolları, bacakları ne pozisyonda olurdu? Yüz ifadesi nasıl olurdu?”

➤➡➡ Eğitmen bir örnek verebilir, kendisi bir figür oluşturur. Örneğin, gururlu duygusu için kollarını zafer kazanmış birinin pozuyla havaya kaldırır.

Çocuk Sayısı
6-18 çocuk

Süre
65-80 Dakika

Yer
Çeşitli insan figürleri barındıran resimlerin veya çok sayıda heykelin bulunduğu bir oda

Malzeme
Boş kağıt, kalem, renkli boş kartondan kesilmiş kartlar

Her çocuk duygusunu yansıtan beden figürüne bir ses ya da cümle düşünür. Pozu yeniden gösterirken o sesi çıkarır ya da cümleyi söyler. Burada sıra gözetilmez. Gönüllü olan başlar, isteyen devam eder.

Grup, gösterilen duygular ve bu duyguyla ilişkili ses ve cümlelerden bir sahne yaratır. Yine bir gönüllü başlar, ortaya geçer pozunu verir, sesi çıkarır ve cümlesini söyler. Diğer çocuk, belki önce sesini çıkarır, sonra pozunu verir. İsteyen bir çocuk belki sadece cümleyi söyler, bir diğeri sadece pozunu verir. Sahne yavaş yavaş oluşur.

➔➔➔ Eğitimci cümle cümle söylenenleri not alır. Eğer fotoğraflar çekilirse, bu metni fotoğrafla destekler ve sonra bu ürün sınıfa asılabilir. Grupla bir sonraki buluşmada bu sahne ya da hikâye üzerinde çalışılmaya devam edilebilir.

3. ÇIKIŞ ETKİNLİĞİ (15 DK)

Çocukların, duyguların karşılığını sanat eserlerinde bulması. Eseri, karşılıklı paylaşım üzerinden incelemesi ve diğerinin anlatısını gruba aktarabilmesi.

Her çocuk tuttuğu duyguyu eserlerde arar. Herkes bir eser veya figür bulduktan sonra, eğitimci çocukları çiftlere ayırır. Her çift birbirine hangi eserde kendi tuttuğu duyguyu bulduğunu ve nasıl ilişki kurduğunu anlatır. Eşler birbirini dikkatle dinler.

“Az önce seçtiğiniz duyguyu düşünün. Etraftaki eserlere bakın. Duygunuzu burada hangi eserde görüyorsunuz? Eserdeki bir karakter, hayvan, renk ya da formda bulabilirsiniz.”

“Şimdi eş oluyoruz ve eşimizi seçtiğimiz eserin önüne götürüp duyguyla eseri nasıl bağladığımızı anlatıyoruz. Eşimizi dikkatle dinliyoruz, esere dikkatle bakıyoruz çünkü sonra minik bir kapanış yapacağız.”

Her çocuk kendi eşinin hangi eserde hangi duyguyu bulduğunu, neden o eseri ya da o öğeyi seçtiğini eserin önünde gruba anlatır. Eksiği olursa, eşi onu tamamlayabilir. Duygunun yazıldığı kağıdı o eserin önüne yere koyar.

Çalışma bittiğinde salondaki eserlerin önünde bir veya birkaç duygu kartı yer almaktadır. İlk başta kullanılan, eğitimcinin yazdığı kartlar da ilişkilendirildikleri eserlerin önüne yerleştirilir. Her eserin önünde kartlardan birer küme oluşur. Çocuklar eserleri ve sözcük kümelerini bir kere daha inceler. Her eserle yerde duran kartların bir fotoğrafı çekilebilir. Kartlar toplanıp salondan çıkılır.